

Arrest

nr. 268 136 van 11 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

Op 12 september 2019 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

U verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit San Antonio Del Monte in Sonsonate. U bent op 30 juni 2019 gehuwd met (...) met wie u een dochter heeft. U werkte sinds 2013

als buschauffeur bij vervoersmaatschappij SECTS. Uw laatste werkdag bij deze firma was 19 augustus 2019.

Sinds 2018 moest u wekelijks renta betalen aan bendeleden van de MS-13. Dit begon met 10 dollar per week. Het bedrag varieerde later tussen de 10 en 20 dollar per week. Op de avond van 10 juni 2019 zijn er vijf bendeleden van de MS-13 naar uw huis gekomen. Uw echtgenote deed de deur open en de bendeleden gaven u een boodschap van het hoofd van de bende, Callabrero. U moest vanaf dan 150 dollar per maand betalen. U zei dat u dat niet kon betalen. De bendeleden zeiden dat ze wisten dat u werkte met geld. U antwoordde dat dat geld niet van u is. Eén van de bendeleden toonde hierop zijn wapen en zei dat u ofwel moest meewerken ofwel moest weggaan. Dit werd vergezeld met een gebaar waarbij het bendelid zijn vinger horizontaal over zijn keel liet glijden. Uw afpersers in de wijk waar u woonde waren eveneens van de bende MS, maar uw wijk werd gecontroleerd door een andere persoon als degene aan wie u de renta op de bus betaalde. U verklaart dat deze twee problemen los staan van elkaar.

U merkte dat u en uw echtgenote na 10 juni 2019 in het oog werden gehouden door de bendeleden in uw wijk. Zo zei uw echtgenote dat ze verschillende keren wanneer ze naar de winkel ging, merkte dat de bendeleden haar in de gaten hielden. Op 15 juni 2019 heeft u een klacht neergelegd bij de politie omdat u angstig was en schrik had dat er in de daaropvolgende dagen iets met u ging gebeuren in de wijk waar u woonde.

Op 18 juni 2019 werd u in het straatje van uw huis opgewacht door bendeleden toen u terugkwam van uw werk. Ze herinnerden u er aan dat u op het einde van de maand de renta zou moeten betalen. U antwoordde dat u dat geld niet had en dat ze dit aan hun chef moest vertellen. Eén van de bendeleden trok hierop een pistool en vroeg of u misschien wou sterven. U repliceerde dat u een dochter had waarop de man zei dat u moest meewerken als u niet wou sterven, en tot 30 juni 2019 tijd had om te betalen. U bent daarop verder gewandeld.

Diezelfde dag belde u twee keer naar de politie om te vragen naar de vooruitgang van de klacht die u had neergelegd en om te zeggen dat de dingen waren verergerd in uw wijk. Ze hebben u nooit geantwoord. Hierna leende u 50 dollar van uw broer en 100 dollar van een tante in de Verenigde Staten. Zo had u voldoende geld om de renta te betalen in juni.

Op 30 juni 2019 bent u getrouwd. Toen u in de avond van 30 juni 2019 terugkwam van de trouwerij stonden de bendeleden reeds op u te wachten. U heeft hen het geld gegeven en zei dat dat de laatste keer was. Daarop zeiden ze van niet en dat ze de maand daarop opnieuw 150 dollar wilden.

Op 11 juli 2019 boekte u in een reisbureau de vliegtuigtickets voor u en uw gezin. Daar zeiden ze u dat alle vluchten voor juli en augustus al volgeboekt waren, waardoor u een vlucht boekte in september. Deze reis heeft u kunnen bekostigen door met uw collega Stanley Cordobas een lening aan te gaan bij de bank van 6000 dollar, waarvan u 4000 dollar opnam. Momenteel betaalt Stanley de lening alleen af. Diezelfde dag gingen u en uw echtgenote ook jullie identiteitskaart vernieuwen en vroegen jullie paspoorten aan voor uzelf, uw echtgenote en uw dochter.

Op 30 juli 2019 heeft u het geld voor de renta klaar gehouden in uw portefeuille en overhandigde u de 150 dollar aan de bendeleden aan de ingang van het steegje waar u woonde.

Doorheen de afpersingen in uw wijk bleef u ook op de bus verder werken, waar u ook de renta bleef betalen tot uw vertrek. Op 20 augustus 2019 diende u uw ontslag in bij de busmaatschappij en vertrok u samen met uw echtgenote en dochter naar het huis waar uw broer op paste, in een privé-kolonie in een naburig dorp. Hier verbleef u tot de dag van uw vertrek in El Salvador.

U verliet samen met uw echtgenote en dochter El Salvador op 6 september 2019. Jullie namen het vliegtuig naar Spanje, vanwaar jullie doorreisden naar België. U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 12 september 2019.

In geval van een eventuele terugkeer naar El Salvador vreest u dat ze u, uw echtgenote en uw kind zullen doden, of uw kind en echtgenote van u zullen afnemen.

U legde de volgende documenten neer: een rijbewijs op uw naam, een identiteitskaart op uw naam dd. 11 juli 2019, een geboorteakte op uw naam, een identiteitskaart op naam van uw echtgenote dd. 11 juli

2019, een geboorteakte op naam van uw echtgenote, een geboorteakte op naam van uw dochter, een paspoort op uw naam dd. 11 juli 2019, een paspoort op naam van uw echtgenote dd. 11 juli 2019, een paspoort op naam van uw dochter dd. 11 juli 2019, een reservatiedocument van vliegtuigtickets naar België op naam van u en uw gezin, een huwelijksakte, een aangifte bij de politie dd. 15 juni 2019, kopieën van twee Belgische medische attesten, een brief van de busmaatschappij waarvoor u werkte, een bundel kopieën van internetartikels en een medisch attest.

Op 24 december 2020 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Er werd immers besloten dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten niet voldoende ernstig waren om als vervolging of ernstige schade beschouwd te worden en deels niet geloofwaardig waren. U ging in beroep tegen deze beslissing. In zijn arrest nr. 254699 van 19 mei 2021 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de analyse en beslissing van het CGVS. U ging niet in cassatieberoep tegen het arrest van de RvV.

Zonder het land te verlaten diende u op 3 juni 2021 een tweede verzoek tot internationale bescherming in. U stelt in uw huidige verzoek dat jullie nog steeds veel problemen hebben in El Salvador. U verklaart dat uw moeder en broers begin 2021 naar het departement Ahuachapan moesten verhuizen omdat de leden van MS-13 uw broers lastig vielen om informatie te krijgen over u, en zij naar de kledingzaak van uw moeder kwamen om samenwerking te vragen. Verder geeft u aan dat er een brief van een advocaat in El Salvador onderweg is naar België, waarin staat uitgelegd waarom u niet meer terug kan keren naar uw land.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat u en uw dochter zouden worden vermoord door de bende MS-13.

Ter ondersteuning van uw huidige verzoek legt u een paspoort op uw naam, een paspoort op naam van uw echtgenote, en een paspoort op naam van uw dochter neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Inzake uw verwijzing naar de beslissing in uw eerste verzoek dient benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming afsloot met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar de door u aangehaalde vervolgingsfeiten deels onvoldoende zwaarwichtig waren om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen en deels niet geloofwaardig waren. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die bij arrest nr. 254699 van 19 mei 2021 de appreciatie van het Commissariaat-generaal integraal bevestigde. U tekende geen cassatieberoep aan bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Wat betreft de **problemen van uw moeder, uw broers, en uw schoonmoeder** die door u en uw echtgenote werden aangehaald tijdens jullie huidige verzoek (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 16; DVZ verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 16), dient vooreerst opgemerkt te worden dat het CGVS tijdens uw eerste verzoek oordeelde dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u verklaarde maandelijkse afpersingen door de bendeleden in uw wijk, en dat de renta die u moest betalen als buschauffeur - voor zover hieraan al geloof kan worden gehecht - onvoldoende ernstig en zwaarwichtig is om als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel als ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te worden beschouwd. Deze beslissing werd vervolgens integraal bevestigd door de RvV in haar arrest nr. 254699 van 19 mei 2021. Er kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan problemen die hieruit voortvloeien. Bovendien kan nog opgemerkt worden dat het zeer bizar is dat uw moeder en broers pas begin 2021 genoodzaakt zou zijn geweest om te verhuizen (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 16), terwijl u reeds op 6 september 2019 het land verliet. Daarnaast is het ook helemaal niet aannemelijk dat de bendeleden 20 maanden na uw vertrek uw schoonmoeder vruchteloos zouden blijven vragen naar de locatie van u en uw gezin (DVZ verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 16). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan deze nieuwe elementen.

Inzake de verklaringen van uw echtgenote dat **uw dochter** (...) niet zal kunnen opgroeien in El Salvador (DVZ verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 22), en er niet zal kunnen leven en studeren (DVZ verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 16), dient gesteld te worden dat deze verklaringen bijzonder vaag zijn, en uw echtgenote er niet in geslaagd is deze vrees te concretiseren. Dat uw dochter in El Salvador zou worden vermoord (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 22; DVZ verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 22) is bovendien een hypothetische vrees, die u helemaal niet heeft kunnen funderen met concrete feiten. Eenzelfde conclusie geldt voor de stelling van uw echtgenote dat jullie hetzelfde zou overkomen als een vermiste vrouw die zij zag op het nieuws (DVZ verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 19).

Over de verklaring van u en uw echtgenote dat er uit El Salvador een **brief van een advocaat** onderweg is die uitlegt waarom u niet kan terugkeren naar uw land (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 18; DVZ verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 18) dient tenslotte bemerkt te worden dat het CGVS tot op heden geen dergelijk document heeft ontvangen, en bijgevolg niet in staat is dit te beoordelen. Het louter aanhalen van het bestaan van een dergelijk document volstaat an sich immers niet om aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De overige door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. De paspoorten van respectievelijk uw echtgenote, uw dochter, en uzelf, bevatten immers alleen informatie over jullie identiteit, die vooralsnog niet in vraag wordt gesteld.

Ter volledigheid dient opgemerkt te worden dat in het tweede verzoek van uw echtgenote (...) eveneens een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnijving van betrokkene naar zijn land van

nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

Op 12 september 2019 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

U verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit San Antonio Del Monte (Sonsonate). U bent gehuwd met (...), met wie u een dochter heeft genaamd (...). U werkte als huisvrouw en hielp soms uw tante die een eetplaats uitbaatte. Uw echtgenoot werkte als buschauffeur.

In maart 2018 werd uw echtgenoot voor het eerst aangesproken door een bendelid van de MS die vroeg om renta te betalen op de bus waarmee hij reed. Sindsdien werd hij vijf à zes keer per maand aangesproken om een bedrag te betalen dat varieerde tussen de 10 en 20 dollar per week, en opliep tot ongeveer 100 dollar per maand. Deze renta heeft hij betaald tot juli 2019. Andere medewerkers van de busmaatschappij werden met hetzelfde probleem geconfronteerd, waarop uw echtgenoot en een aantal van zijn collega's eind maart 2018 besloten om te gaan klagen bij hun baas. Deze zei dat hij er niets aan kon doen en dat ze klacht moesten neerleggen bij de politie.

Op 10 juni 2019 kwamen vijf individuen naar uw huis. U deed de deur open, waarop de bendeleden 150 dollar per maand van jullie eisten.

Uw echtgenoot deed aangifte bij de politie op 15 juni 2019 omdat jullie bescherming wilden. Hierna heeft uw echtgenoot niet meer naar deze aangifte geïnformeerd. Om een kopie van deze klacht te krijgen hadden jullie bovendien een advocaat nodig.

Op 18 juni 2019 werd uw echtgenoot in het steegje vlakbij uw huis aangesproken en er aan herinnerd dat hij de 150 dollar moest betalen. Hierbij richtte één van de bendeleden zijn wapen op het gezicht van uw echtgenoot.

Op 30 juni 2019 bent u gehuwd met uw echtgenoot. Die avond kwamen twee bendeleden naar uw huis om de 150 dollar te collecteren.

Op 11 juli 2019 boekten jullie uw vlucht naar België. Om deze vlucht te kunnen betalen leende uw echtgenoot samen met een vertrouwenspersoon - een vriend van zijn werk - geld van de bank. Momenteel wordt deze schuld uitsluitend afbetaald door de vertrouwenspersoon.

De bendeleden kwamen op 30 juli 2019 naar uw huis. Uw echtgenoot deed de deur open terwijl u en uw dochter TV keken. Uw dochter was heel erg geschrokken en begon te huilen door het agressieve gedrag van het bendelid. Uw echtgenoot heeft hen het geld overhandigd en gezegd dat hij weg moest gaan omdat jullie dochter angstig was.

Op 20 augustus 2019 verliet u met uw echtgenoot en dochter jullie woonplaats in San Antonio Del Monte en gingen jullie in een huis wonen waar uw schoonbroer op dat moment op paste. Daar zijn jullie enkel nog buiten gekomen om jullie paspoort af te halen. Jullie woonden in dit huis op 6 september 2019, wanneer jullie het land verlieten. Op 12 september 2019 diende u met uw echtgenoot een verzoek in om internationale bescherming in België.

In geval van een eventuele terugkeer naar El Salvador vreest u dat jullie niet terug kunnen naar waar jullie woonden en waar uw echtgenoot werkte omdat jullie weten dat jullie het niet zouden kunnen uithouden. U bent er ook zeker van dat als jullie terug zouden gaan dat jullie dan vermoord zouden worden. Voor uw dochter (...) vreest u dat ze haar zullen vermoorden.

U legde de volgende documenten neer: een rijbewijs op naam van uw echtgenoot, een identiteitskaart op naam van uw echtgenoot dd. 11 juli 2019, een geboorteakte op naam van uw echtgenoot, een identiteitskaart op uw naam dd. 11 juli 2019, een geboorteakte uw naam, een geboorteakte op naam van uw dochter, een paspoort op naam van uw echtgenoot dd. 11 juli 2019, een paspoort op uw naam dd. 11 juli 2019, een paspoort op naam van uw dochter dd. 11 juli 2019, een reservatiedocument van

vliegtuigtickets naar België op naam van u en uw gezin, een huwelijksakte, een brief van het werk van uw echtgenoot, een aangifte die uw echtgenoot deed bij de politie dd. 15 juni 2019, een bundel kopieën van internetartikels, en een medisch attest van uw echtgenoot.

Op 24 december 2020 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Er werd immers besloten dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten niet voldoende ernstig waren om als vervolging of ernstige schade beschouwd te worden en deels niet geloofwaardig waren. U ging in beroep tegen deze beslissing. In zijn arrest nr. 254699 van 19 mei 2021 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de analyse en beslissing van het CGVS. U ging niet in cassatieberoep tegen het arrest van de RvV.

Zonder het land te verlaten diende u op 3 juni 2021 een tweede verzoek tot internationale bescherming in. U stelt in uw huidige verzoek dat de bendeleden van MS-13 na uw vertrek uw moeder nog verschillende keren hebben gevraagd naar uw locatie. De laatste keer gebeurde dit in mei 2021. Verder geeft u aan dat er een brief van een advocaat in El Salvador onderweg is naar België, waarin staat uitgelegd waarom u niet meer terug kan keren naar uw land.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat de bendeleden u en uw gezin zullen doen verdwijnen. Voor uw dochter (...) vreest u dat zij niet zal kunnen leven en studeren in El Salvador.

Ter ondersteuning van uw huidige verzoek legt u een paspoort op uw naam, een paspoort op naam van uw echtgenote, en een paspoort op naam van uw dochter neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Inzake uw verwijzing naar de beslissing in uw eerste verzoek dient benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming afsloot met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar de door u aangehaalde vervolgingsfeiten deels onvoldoende zwaarwichtig waren om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen en deels niet geloofwaardig waren. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die bij arrest nr. 254699 van 19 mei 2021 de appreciatie van het Commissariaat-generaal integraal bevestigde. U tekende geen cassatieberoep aan bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Wat betreft de **problemen van uw moeder, uw schoonmoeder, en uw schoonbroers** die door u en uw echtgenoot werden aangehaald tijdens jullie huidige verzoek (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 16; DVZ verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 16), dient vooreerst opgemerkt te worden dat het CGVS tijdens uw eerste verzoek oordeelde dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u

verklaarde maandelijkse afpersingen door de bendeleden in uw wijk, en dat de renta die uw echtgenoot moest betalen als buschauffeur - voor zover hieraan al geloof kan worden gehecht - onvoldoende ernstig en zwaarwichtig is om als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel als ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te worden beschouwd. Deze beslissing werd vervolgens integraal bevestigd door de RvV in haar arrest nr. 254699 van 19 mei 2021. Hieruit dient geconcludeerd te worden dat het niet aannemelijk is dat de problemen van jullie familie een gevolg zouden zijn van de tijdens uw eerste verzoek voorgehouden feiten. Indien dit wel aannemelijk zou zijn, quod non dient opgemerkt te worden dat het zeer bizar is dat uw schoonmoeder en schoonbroers pas begin 2021 genoodzaakt zou zijn geweest om te verhuizen (DVZ verklaring volgend verzoek echtgenoot, vraag 16), terwijl u reeds op 6 september 2019 het land verliet. Daarnaast is het ook helemaal niet aannemelijk dat de bendeleden 20 maanden na uw vertrek uw moeder vruchteloos zouden blijven vragen naar de locatie van u en uw gezin (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 16). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan deze nieuwe elementen.

Inzake uw verklaringen dat **uw dochter** (...) niet zal kunnen opgroeien in El Salvador (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 22), en er niet zal kunnen leven en studeren (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 16), dient gesteld te worden dat deze verklaringen bijzonder vaag zijn, en u er niet in bent geslaagd deze vrees te concretiseren. Dat uw dochter in El Salvador zou worden vermoord (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 22; DVZ verklaring volgend verzoek echtgenoot, vraag 22) is bovendien een hypothetische vrees, die u helemaal niet heeft kunnen funderen met concrete feiten. Eenzelfde conclusie geldt voor uw stelling dat jullie hetzelfde zou overkomen als een vermiste vrouw die u zag op het nieuws (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 19).

Over de verklaring van u en uw echtgenoot dat er uit El Salvador een **brief van een advocaat** onderweg is die uitlegt waarom u niet kan terugkeren naar uw land (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 18; DVZ verklaring volgend verzoek echtgenoot, vraag 18) dient tenslotte bemerkt te worden dat het CGVS tot op heden geen dergelijk document heeft ontvangen, en bijgevolg niet in staat is dit te beoordelen. Het louter aanhalen van het bestaan van een dergelijk document volstaat an sich immers niet om aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De overige door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. De paspoorten van respectievelijk uw echtgenoot, uw dochter, en uzelf, bevatten immers alleen informatie over jullie identiteit, die vooralsnog niet in vraag wordt gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3^e van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 24 van “*het Handvest van de grondrechten*” en van “*het recht te worden gehoord*”.

2.2. De bestreden beslissingen werden genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekers om internationale bescherming in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers' volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen volstaat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.4. Verzoekers houden vast aan hun oorspronkelijk asielaanvraag en stellen dat zij nog steeds veel problemen hebben in El Salvador. Zij verklaren dat verzoekers moeder en broers begin 2021 naar het departement Ahuachapan moesten verhuizen omdat de leden van MS-13 verzoekers broers lastig vielen om informatie te krijgen over verzoeker, en zij naar de kledingzaak van verzoekers moeder kwamen om samenwerking te vragen. Verder geven zij aan dat er een brief van een advocaat in El Salvador onderweg is naar België, waarin staat uitgelegd waarom zij niet meer terug kunnen keren. Bij terugkeer naar El Salvador vrezen verzoekers ook dat zij en hun dochter zouden worden vermoord door de bende MS-13.

Ter ondersteuning van dit tweede verzoek leggen zij hun paspoorten en dit van hun dochter neer.

In de bestreden beslissingen wordt op goede gronden gesteld:

“Inzake uw verwijzing naar de beslissing in uw eerste verzoek dient benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming afsloot met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar de door u aangehaalde vervolgingsfeiten deels onvoldoende zwaarwichtig waren om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen en deels niet geloofwaardig waren. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die bij arrest nr. 254699 van 19 mei 2021 de appreciatie van het Commissariaat generaal integraal bevestigde. U tekende geen cassatieberoep aan bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de

Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

*Wat betreft de **problemen van uw moeder, uw broers, en uw schoonmoeder** die door u en uw echtgenote werden aangehaald tijdens jullie huidige verzoek (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 16; DVZ verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 16), dient vooreerst opgemerkt te worden dat het CGVS tijdens uw eerste verzoek oordeelde dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u verklaarde maandelijkse afpersingen door de bendeleden in uw wijk, en dat de renta die u moest betalen als buschauffeur - voor zover hieraan al geloof kan worden gehecht - onvoldoende ernstig en zwaarwichtig is om als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel als ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te worden beschouwd. Deze beslissing werd vervolgens integraal bevestigd door de RvV in haar arrest nr. 254699 van 19 mei 2021. Er kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan problemen die hieruit voortvloeien. Bovendien kan nog opgemerkt worden dat het zeer bizar is dat uw moeder en broers pas begin 2021 genoodzaakt zou zijn geweest om te verhuizen (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 16), terwijl u reeds op 6 september 2019 het land verliet. Daarnaast is het ook helemaal niet aannemelijk dat de bendeleden 20 maanden na uw vertrek uw schoonmoeder vruchteloos zouden blijven vragen naar de locatie van u en uw gezin (DVZ verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 16). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan deze nieuwe elementen.*

*Inzake de verklaringen van uw echtgenote dat **uw dochter** (...) niet zal kunnen opgroeien in El Salvador (DVZ verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 22), en er niet zal kunnen leven en studeren (DVZ verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 16), dient gesteld te worden dat deze verklaringen bijzonder vaag zijn, en uw echtgenote er niet in geslaagd is deze vrees te concretiseren. Dat uw dochter in El Salvador zou worden vermoord (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 22; DVZ verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 22) is bovendien een hypothetische vrees, die u helemaal niet heeft kunnen funderen met concrete feiten. Eenzelfde conclusie geldt voor de stelling van uw echtgenote dat jullie hetzelfde zou overkomen als een vermiste vrouw die zij zag op het nieuws (DVZ verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 19).*

*Over de verklaring van u en uw echtgenote dat er uit El Salvador een **brief van een advocaat** onderweg is die uitlegt waarom u niet kan terugkeren naar uw land (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 18; DVZ verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 18) dient tenslotte bemerkt te worden dat het CGVS tot op heden geen dergelijk document heeft ontvangen, en bijgevolg niet in staat is dit te beoordelen. Het louter aanhalen van het bestaan van een dergelijk document volstaat an sich immers niet om aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas.*

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De overige door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. De paspoorten van respectievelijk uw echtgenote, uw dochter, en uzelf, bevatten immers alleen informatie over jullie identiteit, die vooralsnog niet in vraag wordt gesteld.

Ter volledigheid dient opgemerkt te worden dat in het tweede verzoek van uw echtgenote (...) eveneens een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek werd genomen."

en

"Inzake uw verwijzing naar de beslissing in uw eerste verzoek dient benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming afsloot met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar de door u aangehaalde vervolgingsfeiten deels onvoldoende zwaarwichtig waren om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen en deels niet geloofwaardig waren. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die bij arrest nr. 254699 van 19 mei 2021 de appreciatie van het Commissariaat generaal integraal bevestigde. U tekende geen cassatieberoep aan bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Wat betreft de **problemen van uw moeder, uw schoonmoeder, en uw schoonbroers** die door u en uw echtgenoot werden aangehaald tijdens jullie huidige verzoek (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 16; DVZ verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 16), dient vooreerst opgemerkt te worden dat het CGVS tijdens uw eerste verzoek oordeelde dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u verklaarde maandelijkse afpersingen door de bendeleden in uw wijk, en dat de renta die uw echtgenoot moest betalen als buschauffeur - voor zover hieraan al geloof kan worden gehecht - onvoldoende ernstig en zwaarwichtig is om als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel als ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te worden beschouwd. Deze beslissing werd vervolgens integraal bevestigd door de RvV in haar arrest nr. 254699 van 19 mei 2021. Hieruit dient geconcludeerd te worden dat het niet aannemelijk is dat de problemen van jullie familie een gevolg zouden zijn van de tijdens uw eerste verzoek voorgehouden feiten. Indien dit wel aannemelijk zou zijn, quod non dient opgemerkt te worden dat het zeer bizar is dat uw schoonmoeder en schoonbroers pas begin 2021 genoodzaakt zou zijn geweest om te verhuizen (DVZ verklaring volgend verzoek echtgenoot, vraag 16), terwijl u reeds op 6 september 2019 het land verliet. Daarnaast is het ook helemaal niet aannemelijk dat de bendeleden 20 maanden na uw vertrek uw moeder vruchteloos zouden blijven vragen naar de locatie van u en uw gezin (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 16). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan deze nieuwe elementen.

Inzake uw verklaringen dat **uw dochter** (...) niet zal kunnen opgroeien in El Salvador (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 22), en er niet zal kunnen leven en studeren (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 16), dient gesteld te worden dat deze verklaringen bijzonder vaag zijn, en u er niet in bent geslaagd deze vrees te concretiseren. Dat uw dochter in El Salvador zou worden vermoord (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 22; DVZ verklaring volgend verzoek echtgenoot, vraag 22) is bovendien een hypothetische vrees, die u helemaal niet heeft kunnen funderen met concrete feiten. Eenzelfde conclusie geldt voor uw stelling dat jullie hetzelfde zou overkomen als een vermiste vrouw die u zag op het nieuws (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 19).

Over de verklaring van u en uw echtgenoot dat er uit El Salvador een **brief van een advocaat** onderweg is die uitlegt waarom u niet kan terugkeren naar uw land (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 18; DVZ verklaring volgend verzoek echtgenoot, vraag 18) dient tenslotte bemerkt te worden dat het CGVS tot op heden geen dergelijk document heeft ontvangen, en bijgevolg niet in staat is dit te beoordelen. Het louter aanhalen van het bestaan van een dergelijk document volstaat an sich immers niet om aanleiding te geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De overige door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. De paspoorten van respectievelijk uw echtgenoot, uw dochter, en uzelf, bevatten immers alleen informatie over jullie identiteit, die vooralsnog niet in vraag wordt gesteld."

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

De Raad wijst erop dat verzoekers bezwaarlijk ernstig kunnen volhouden dat de commissaris-generaal de door hen aangebrachte elementen niet heeft onderzocht gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissingen. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen blijkt immers ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissingen alle nieuwe elementen heeft betrokken die door verzoekers worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hijzelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in aanmerking komen. De Raad stelt derhalve vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekers in het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen. Verzoekers maken op generlei wijze aannemelijk dat hun verzoek om internationale bescherming en de door hen bijgebrachte documenten niet op individuele

wijze werden beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissingen in een ander daglicht zou kunnen stellen. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Verzoekers wijzen erop dat zij, zowel met betrekking tot de omstandigheden waarin hun familie door de leden van de bende MS-13 aangesproken werd als met betrekking tot hun vrees ten aanzien van hun kind, niet werden gehoord door de commissaris-generaal. De Raad wijst verzoekers op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Verder wijst de Raad erop dat uit hun verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoekers in de gelegenheid werden gesteld nieuwe elementen aan te halen en deze ook verder toe te lichten (verklaring volgend verzoek). Hieruit blijkt dat verzoekers wel degelijk werden gehoord en dat zij hun nieuwe elementen in het kader van hun huidig verzoek op nuttige wijze naar voor konden brengen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van hun huidig verzoek werd aan verzoekers verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van hun verklaringen aldaar na zou gaan of het verzoek al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoekers voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekers werden hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van hun verzoek reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoekers waren bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van hun verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken.

De algemene informatie die verzoekende partijen in hun verzoekschrift aanhalen over het algemeen geweld in El Salvador, het risicoprofiel van kinderen en verzoekers profiel als "taxichauffeur" volstaat niet om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven hiertoe in gebreke. De persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging is immers determinerend om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat een verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor zover verzoekers nog wijzen op het gebrek aan bescherming door de autoriteiten en hiertoe citeren uit diverse rapporten en artikels, hernemen zij in wezen opnieuw het algemeen betoog van bij hun eerste verzoek om bescherming en waarbij de Raad er reeds in zijn arrest nr. 254 699 van 19 mei 2021 op wees dat vermits verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij (voldoende ernstige) problemen hebben gekend met de bendes, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst irrelevant is.

Met het betoog dat ontwikkeld wordt omtrent het gevaar dat zij lopen bij terugkeer herhalen zij tevens hun eerdere betoog in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming.

De Raad oordeelde toen dat op basis van de voorliggende landeninformatie niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet en dat het niet volstaat om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Desbetreffend werd tevens gesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekers' verklaarde directe vluchtaanleiding, met name de maandelijkse renta die zij sinds juni 2019 moesten betalen aan de bende van de wijk waar zij woonden, dat het gegeven op zich dat verzoeker sinds 2018 tijdens zijn werk als buschauffeur renta diende te betalen aan de bende MS-13, voor zover hieraan al geloof kan worden gehecht, onvoldoende ernstig en zwaarwichtig is om als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet dan wel als ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te worden beschouwd, en dat er geen concrete aanwijzingen zijn waaruit kan blijken dat verzoekers bij terugkeer naar El Salvador omwille van deze afpersing een risico lopen op vervolging of ernstige schade.

Opnieuw beperken verzoekers zich in onderhavig verzoekschrift tot de verwijzing naar algemene informatie, doch hieruit blijkt evenmin dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen bij.

De Raad oordeelde wat betreft het algemeen geweld in El Salvador en de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet ook reeds in het arrest nr. 254 699 van 19 mei 2021 als volgt:

“2.3.16. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekers ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad onderstreept verder dat, daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, uit de beschikbare landeninformatie duidelijk blijkt dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat “most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons” (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport “An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador” van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als “highly targeted and individualized” wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24 (rechtsplegingsdossier, stuk 7, aanvullende nota CGVS); UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a), of b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in casu geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Met hun algemeen betoog dat El Salvador als één van de meest gewelddadige landen ter wereld wordt omschreven, waarbij er een niet aflatende cyclus van wraak en geweld heerst tussen rivaliserende bendes en tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, het refereren aan en citeren uit diverse rapporten en artikels (stukken 4-8 van het verzoekschrift) en het betwisten van het besluit van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, tonen verzoekers geenszins aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is. De door verzoekers aangehaalde informatie laat niet toe anderszins te beslissen nu deze immers minstens ten dele dezelfde, doch op bepaalde punten niet de meest actuele informatie uitmaakt, als deze waarop de voormelde analyse is gesteund.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekers brengen geen afdoende concrete, objectieve informatie bij die hier een ander licht op kan schijnen. De informatie die zij aanhalen in hun verzoekschrift is immers verouderd of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoekers werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoekers vragen, kan de Raad de bestreden beslissingen slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF